ת"צ 15942-08-20 שפי ואח' נ' היפרטוי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מספר בקשה:31

לפני כבוד השופט אבי פורג

<u>המבקשים:</u>
1. יעקב שפי
2. אריה ערמון
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם יהודה ועוה"ד רועי בכר

נגד

<u>המשיבים:</u>
1. היפרטוי בע"מ (פס"ד מיום 6.4.22)

2. מקס סטוק בע"מ
3. מקס פולג 2018 בע"מ
4. תאי 20 השקעות בע"מ
5. ביג מקס בע"מ
6. מקס סטוק כפר סבא בע"מ
7. מקס טבריה בע"מ
8. מקס חדרה בע"מ
9. מקס נתניה בע"מ
10. שי רם 10 תנובות בע"מ
11. ליאור 10 השקעות בע"מ
12. מקס 20 רמת – השרון בע"מ
13. מקס ראשון בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד איתן ברוש

14. חאן מכישירי כתיבה בע"מ (פס"ד מיום 11.2.22)
15. א.א.א. אמון סחר בע"מ (פס"ד מיום 12.2.21)
16. ווין- מגוון מנצח בע"מ (פס"ד מיום 22.3.21)

17. צעצועי שירן בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד איתן ברוש

<u>פסק דין (בעניין המבקש 2 והמשיבות 2-13 והמשיבה 17)</u>
<u>(אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית)</u>

לפני בקשה לאישור הסדר פשרה (להלן: "**הסדר הפשרה**") בין המבקש 2 והמשיבות 2-13 ו-17 (להלן: "**המשיבות**") (להלן: "**הבקשה**") במסגרת התובענה הייצוגית שהוגשה בתיק שבכותרת (להלן "התובענה") לפי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו- 2006 (להלן: "החוק").

רקע והשתלשלות ההליך

1. התובענה והבקשה לאשרה כייצוגית הוגשה ביום 9.8.20 (להלן: "**בקשת האישור**") ועניינה טענת המבקשים, כי המשיבות הטעו בפועל את צרכניהן (ויתר הצרכנים בסניפים), הסתירו מהם "עניינים מהותיים בעסקה" כאמור בסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**") וכן הפרו את סעיף 17 לחוק הגנת הצרכן הקובע כי הסימון יהיה בעברית. כן טענו המבקשים כי במעשיהן ו/או במחדליהן, המשיבות הפרו גם את צו הגנת הצרכן (סימון טובין), תשמ"ג-1983 (להלן: "**צו הגנת הצרכן**") אשר קובע כי על טובין מיובאים חלה חובה להציג תרגום מלא ומדויק בעברית של הוראות השימוש ו/או האזהרה.

עילות התביעה שנטענו בבקשת האישור הן: הפרת דיני הגנת הצרכן ובהם חוק הגנת הצרכן; הפרת צו הגנת הצרכן (סימון טובין), תשמ"ג- 1983 (להלן: "**צו סימון טובין**"); הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח משולב] (להלן: "**פקודת הנזיקין**"); רשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנזיקין; עשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט- 1979; הפרת החובה לנהוג בתום לב (והטעיה במשא ומתן) בשלב הטרום חוזי לפי סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973; פגיעה באוטונומיה הצרכנית, פגיעה בנוחות, עוגמת נפש ורגשות שליליים של כעס ותסכול.

2. ביום 4.2.21 הגישו המשיבות 2-13 את תשובתן לבקשת האישור. במסגרת תשובתן הכחישו את טענות המבקשים, בין היתר לאור העובדה כי לשיטתן, המשיבות עומדות בהוראות הדין המוזכרות בבקשת האישור מקום שמדובר במוצרים שיש להם אזהרות ופרטי מידע בעברית; מאחר ומדובר במוצרים פשוטים שאינם דורשים הוראות שימוש כלשהן; במוצרים שהאזהרות בהן מופיעות בדרך של איורים וציורים, כך שלא נדרש להוסיף עליהם גם הוראות או אזהרות בתצורה של מלל; או מוצרים שלא קיימות לגביהם אזהרות או הוראות שימוש כלשהן; בנוסף חלקם של המוצרים שנזכרו בבקשת האישור, הם מוצרים פשוטים לתפעול שאופן הפעלתם ברור וידוע ואין צורך בהוראות הפעלה לגביהם כגון משקפת שחיה, עץ ריח או מברשת שיניים. בנוסף טענו כי בכל מקרה לאיש מבין חברי הקבוצה הנטענת לא נגרם נזק כלשהו (ממוני או לא ממוני) וכן כי בקשת האישור לוקה בכשלים רבים מקום שהיא נעדרת, בין היתר, פירוט בדבר הליקויים הספציפיים שנפלו בכל מוצר ומוצר, ועוד.

3. ביום 17.3.21 הגישו המבקשים את תגובתם לתשובת המשיבות במסגרתה חזרו על טענותיהם והכחישו את הנטען על ידי המשיבות.

4. ביום 24.3.21 התקיים דיון קדם משפט בתיק במסגרתו הבהרתי למבקשים כי בקשת האישור לוקה בחסר וכי ככל שהם מעוניינים על המבקשים להגיש בקשה מתאימה.

5. ביום 7.10.21 הגישו המבקשים בקשה לתיקון בקשת האישור וכתב התביעה.

6. ביום 11.1.22 ניתנה החלטתי המורה למבקשים לתקן את בקשת האישור וכתב התביעה, בהתאם לאמור באותה החלטה.

7. ביום 2.3.22 הגישו המבקשים בקשה מתוקנת לאישור תובענה כייצוגית (להלן: "**הבקשה המתוקנת**"), במסגרתה פירטו את המסד העובדתי בנוגע לכל משיבה ומשיבה בצירוף פירוט המוצרים שנרכשו ותועדו אצל כל משיבה (אשר לשיטת המבקשים נמכרו תוך הפרת הוראות הדין הרלוונטיות לבקשת האישור).
בהקשר זה יובהר, כי מעיון בבקשת האישור המתוקנת עולה כי המבקש 2 הוא המבקש הרלוונטי היחיד בעניין המשיבות 2-13 ו-17 והוא אכן גם המבקש היחיד שהגיש תצהיר בתמיכה לבקשת אישור הסדר הפשרה. לפיכך מכאן ואילך אתייחס בפסק דיני למבקש 2 בלבד (להלן: "המבקש").

8. בבקשה דנן ציינו הצדדים, כי המשיבות חולקות על כל טענות המבקש, בין היתר בשל הנימוקים המתוארים בקצרה לעיל, מאחר ולעמדתן גם בקשת האישור המתוקנת לוקה בכשלים מהותיים. נימוקים אלה אשר נטענו על ידי המשיבות יחד עם נימוקים נוספים, היו מועלים על ידי המשיבות לו היו מגישות תשובה לבקשת האישור המתוקנת. עוד ציינו הצדדים בבקשה, כי המבקש מצידו שולל ומכחיש את כל טענות המשיבות ועומד וחוזר על כל האמור בבקשה המתוקנת לאישור תובענה ייצוגית אשר הוגשה מטעמו. למרות זאת, ציינו הצדדים בבקשה, כי לצורכי יעילות וחיסכון בזמן שיפוטי, הסכימו לנהל משא ומתן מחוץ לכותלי בית המשפט, אשר במסגרתו, גובש הסכם הפשרה אשר הוגש לבית המשפט ביום 20.9.22.

6. ביום 29.9.22 ניתנה החלטתי בנוגע להסכם הפשרה ובמסגרתה ציינתי כי לא איתרתי תצהירים מטעם המשיבות ובאי כוחן. כן נתבקשו הצדדים להבהיר מדוע ההסדר שהוגש אינו כולל סימון/תרגום הוראות שימוש ו/או אזהרה לעברית על גבי המוצרים שלא סומנו כנדרש על פי הוראות הדין, על פי הטענות בבקשת האישור. כן נתבקשו המשיבות להבהיר האם אין מוצרים כאלה נכון למועד הגשת הבקשה לאישור הסכם הפשרה, האם היו כאלה במועד פתיחת ההליך/הגשת הבקשה לאישור התובענה והאם סומנו כדין בעקבות ההליך וכו'. הצדדים נתבקשו להגיש הודעה עם ההבהרות כאמור.

7. ביום 24.10.22 הגישו הצדדים הודעה משותפת בהתאם להחלטתי מיום 29.9.22 במסגרתה הבהירו, כי באשר למוצרים הספציפיים נשוא ההליך, הרי שלטענת המשיבות מדובר במוצרים שברובם אינם נמכרים עוד על ידי המשיבות, כאשר ביחס למחשבונים שנזכרו בבקשת האישור ועודם משווקים על ידי חלק מהמשיבות, בוצע תיקון בהוראות השימוש המופיעות על גבי המוצר

באופן שתואם את הוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים בשפה העברית. בנוסף, גם בשעון יד בקופסה הנזכר במכתביו של המבקש (נספח ב' לבקשת האישור המקורית), המיובא והמשווק על ידי מקס סטוק ואשר לגביו הועלו על ידי המבקש טענות, בוצעו תיקונים באופן סימון המוצר בשפה העברית. מטעם זה (לפיו מרבית המוצרים הרלוונטיים להליך זה כבר אינם נמכרים על ידי המשיבות) וגם מאחר ועדיין נותרה מחלוקת בין הצדדים האם המשיבות הפרו את הדין ביחס למוצרים הללו, לא ניתנה לגביהם התייחסות ספציפית. חרף האמור, הוסכם בין הצדדים, כי המשיבות תחדדנה ותרעננה נהלים על מנת לוודא שמכאן והלאה, כלל מוצריהן יעמדו בהוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים הנמכרים על ידן בשפה העברית, כאשר כמובן שגם אם וככל שהמוצרים נשוא ההליך שבכותרת ישובו להימכר על ידי המשיבות, הרי שאותן הסכמות, תחולנה גם ביחס למוצרים אלה. כן צורפו להודעה האמורה גם תצהירי המשיבות ובא כוחן כנספח 1.

8. ביום 26.10.22, לאחר שעיינתי בבקשה האישור ובהודעה מיום 24.10.22 ובתצהירים שצורפו, ניתנה החלטתי בדבר פרסום הודעה על הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה, והעברת העתקים ממנה לגורמים הנדרשים.

9. ביום 10.11.22 הודיעו הצדדים כי הפרסומים בוצעו כנדרש ומסמכי התובענה וההסדר הועברו לגורמים המפורטים בהחלטה.
לא הוגשו הודעות פרישה או התנגדויות להסדר הפשרה האמור, עם זאת היועץ המשפטי לממשלה מצא לנכון להעיר מספר הערות ביחס להסדר הפשרה במסגרת הודעה שהגיש ביום 1.1.23.

10. נוכח הערות היועץ המשפטי לממשלה כאמור, התרתי לצדדים להגיש תשובות לעמדת היועמ"ש והיועמ"ש אף הגיש תגובה לתשובות הצדדים לפיה, לאחר שקרא את תשובות הצדדים וההודעה מיום 24.10.22 הוא אינו עומד על האמור בהודעתו מיום 1.1.23 בעניין ההסדרה העתידית ומותיר את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט.

עיקרי הסדר הפשרה

הגדרת הקבוצה

11. בעמוד 2 בבקשת האישור המתוקנת, בסעיף ב', הוגדרה הקבוצה כך:

> "**כל אדם אשר שקל לרכוש מוצר אשר משווקות המשיבות (מבקרי סניפי המשיבות) ו/או מייבאות המשיבות.**"

וכן תת קבוצה שהוגדרה באופן הבא:

> "**כל אדם אשר רכש מוצר אשר משווקות ו/או מייבאות המשיבות.**"

בסעיף א להסדר הפשרה הוגדרה הקבוצה:

> "**כל אדם אשר שקל לרכוש או רכש מוצר אשר המשיבות מייבאות ו/או משווקות;**"

<u>הצהרות הצדדים, ההסכמות והתחייבות המשיבה על פי הסדר הפשרה</u>

12. המשיבות התחייבו, כי מקס סטוק (המשיבות 2-13) תתרום וואוצ'ר (שובר) לעמותת "כנפיים של קרמבו" וזאת בהיקף של 35,000 ₪ אשר באמצעותו תוכל העמותה לקבל מוצרים (בהתאם לעלות המוצרים לצרכן) בשווי של 35,000 ₪; מקס סטוק הצהירה בהקשר זה במסגרת הסדר הפשרה, כי מדובר בהנחה אשר אינה חלק ממערך ההנחות שלה וכי המדובר בהנחה שניתנת לצרכנים כהטבה כתוצאה מההליך שבכותרת ולצורך הליך זה בלבד.

כמו כן, המשיבה 17, צעצועי שירן בע"מ, התחייבה לתרום מגוון צעצועים לארגון אלמנות ויתומי צה"ל וזאת בהיקף של 15,000 ₪ (עלות המוצרים לצרכן). המשיבה 17 הצהירה גם היא כי מדובר בתרומה אשר אינה חלק ממערך התרומות שלה וכי המדובר בתרומה שניתנת לעמותה כתוצאה מההליך שבכותרת.

עוד הוסכם, כי לא יאוחר מ-60 ימים ממועד מתן פסק הדין באישור הסדר הפשרה, ינפיקו המשיבות אישור אודות הענקת התרומות (של הוואוצ'ר או המוצרים) לפי העניין ואשר יועבר לבדיקת ב"כ המבקשים.

בנוסף, בסעיף 9 להסדר הפשרה הוסכם כך:

> "**מבלי שיהא בכך כדי להודות בטענה כלשהי מטענות המבקשים ולפנים משורת הדין, המשיבות יבצעו חידוד וריענון נהלים פנימי במטרה להבטיח את סימון המוצרים המיובאים ו/או משווקים על ידן בהתאם להוראות הדין.**"

בהקשר זה, הוסיפו והסכימו הצדדים, כאמור בהודעה מיום 24.10.22, כי המשיבות תחדדנה ותרעננה נהלים על מנת לוודא שמכאן והלאה, כלל מוצריהן יעמדו בהוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים הנמכרים על ידן בשפה העברית, כאשר כמובן שגם אם וככל שהמוצרים נשוא ההליך שבכותרת ישובו להימכר על ידי המשיבות, הרי שאותן הסכמות, תחולנה גם ביחס למוצרים אלה.

13. **<u>מעשה בית דין וויתור על תביעות וטענות</u>**

בסעיף 27 להסדר הפשרה צוין כי עם אישור בית המשפט להסדר הפשרה, יתגבש אוטומטית מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שלא נתנו הודעת פרישה כדין, ביחס לכל העילות והסעדים שבתביעה.

בנוסף בסעיף 28 להסדר הפשרה צויין כך

> "**מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף לעיל, עם אישור בית המשפט הנכבד את הסכם פשרה זה, מוותרים בזאת המבקשים כלפי המשיבות באופן סופי ומוחלט,**

על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה בקשר עם בקשת האישור והתביעה, במהלך תקופת 7 השנים שקדמו למועד מתן פסק הדין בבקשת האישור ו/או בקשר עם אילו מהטענות או הדרישות הכלולות, במישרין ו/או בעקיפין, בבקשת האישור ו/או בתביעה. האמור בסעיף זה יחול גם לגבי יתר חברי הקבוצה ו/או מי מטעמם אשר גם הם מוותרים (למעט חברי הקבוצה שתינתן על ידם הודעת פרישה) באופן סופי מלא ומוחלט על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או קשורים בבקשת האישור ו/או בקשר עם אילו מהטענות או הדרישות הכלולות במישרין או בעקיפין בבקשת האישור ו/או בתביעה".

בסעיף 29 להסדר הפשרה הוסכם כי המבקשים ובאי כוחם מתחייבים שלא להגיש ו/או לשדל ו/או להיות שותפים ו/או לנקוט במישרין או בעקיפין בכל הליך ייצוגי חדש בקשר לעניינים העולים מבקשת האישור במישרין או בעקיפין.

14. **<u>המלצה בדבר גמול ושכ"ט ובקשה לפטור את המשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה</u>**

על פי המלצת הצדדים המפורטת בסעיף 14 להסדר הפשרה, כלל המשיבות מקבוצת **מקס סטוק** (המשיבות 2-13) ישלמו יחדיו למבקש גמול כולל בסך של 5,000 ₪; ולב"כ המבקש שכ"ט כולל בסך של 30,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין וזאת כנגד מסירת חשבונית מס כדין, אישור ניהול ספרים תקין ואישור על פטור מניכוי מס במקור.

המשיבה 17, צעצועי שירן בע"מ, תשלם למבקש גמול כולל בסך של 5,000 ₪ ולב"כ המבקש שכ"ט בסך של 10,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין וזאת כנגד מסירת חשבונית מס כדין, אישור ניהול ספרים תקין ואישור פטור מניכוי מס במקור.

בהקשר זה הבהירו הצדדים בהסדר הפשרה, כי חיובי מקס סטוק וצעצועי שירן בע"מ בעניין תשלומי שכר הטרחה והגמול יחולו באופן נפרד ביחס לכל צד ומקס סטוק ו/או צעצועי שירן לא יהיו אחראיות לתשלום חלקו של מי מהן לטובת המבקש למעט חלקן בתשלומים אלה וכפי שהתחייבו בהסדר הפשרה.

עוד הוסכם, כי הגמול בסך של 10,000 ₪ (5,000 ₪ ממקס סטוק ו-5,000 ₪ מצעצועי שירן) שישולם למבקש, ישולם בתוך 21 ימים ממועד אישור הסדר הפשרה וזאת באמצעות העברתו לב"כ המבקש. שכר הטרחה לעוה"ד, ב"כ המבקש, בסך של 40,000 ₪ בתוספת מע"מ (30,000 ₪ בתוספת מע"מ ממקס סטוק ו-10,000 ₪ בתוספת מע"מ מצעצועי שירן) ישולם באופן שבו 50% משכר הטרחה הכולל (קרי 20,000 ₪ בצירוף מע"מ) ישולם בתוך 21 ימים ממועד אישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט ו-50% הנותרים ישולמו תוך 10 ימים לאחר העברת אישור מטעם מקס סטוק וצעצועי שירן בדבר מיצוי ההנחות ותרומת הצעצועים (לפי העניין) בצירוף תצהירים מתאימים ולאחר שב"כ המבקש יבדוק ויאשר את האישורים שיועברו לו כאמור על ידי המשיבות.

כן הוסכם כי המשיבות ישפו את המבקש בגין חלקן היחסי בתשלום בגין המחצית הראשונה של אגרת בית המשפט כך שמקס סטוק תשלם סך של 3,948 ₪ ובדומה גם צעצועי שירן תשלם סך של 329 ₪.

עוד הוסכם בהסדר הפשרה כי הצדדים יפנו לבית המשפט בבקשה לפטור אותם מתשלום חלקה השני של האגרה וככל שלא יינתן פטור מחלקה השני של האגרה, תישאנה המשיבות בתשלום חלקה השני של האגרה.

ואכן בהתאם, בבקשה לאישור הסדר הפשרה ביקשו המשיבות לפטור אותן מתשלום חלקה השני של האגרה.

15. **<u>בקשה לפטור ממינוי בודק</u>**

הצדדים ביקשו במסגרת הסדר הפשרה והבקשה לאישור הסדר פשרה לפטור אותם ממינוי בודק לפי סעיף 19(ב)(1) לחוק.

16. **<u>עמדת היועמ"ש</u>**

<u>היועמ"ש, כאמור לעיל, הגיש ביום 1.1.23 הערותיו בנוגע להסדר הפשרה</u> ובמסגרתן טען היועמ"ש כי בכל הנוגע לאמור בסעיף 9 להסדר הפשרה בנוגע להסדרה העתידית, לעמדתו חסרה בהסכם התחייבות ברורה של המשיבות לעמוד בהוראות הדין. בעניין זה הפנה היועמ"ש להסדרי ההסתלקות שהיו בהליך שבנדון, בהם נקבע כי המשיבות ימציאו בתוך זמן שקבע בית המשפט את רשימת כל המוצרים שסימנו כדין לרבות הצגה על גבי המוצרים, ובמקביל יגישו תצהיר לבית המשפט על כך, וכן תצהיר על כך שלא קיימים מוצרים נוספים שהן משווקות או מייבאות שלא מסומנים כדין. עוד הוסיף היועמ"ש, כי הוא סבור שיש לתקן את ההפרה (ככל והתקיימה) גם ביחס למוצרים הקיימים על המדפים. ככל שבית המשפט יסבור שנדרשת תקופת התארגנות מסוימת לצורך כך, היועמ"ש ציין כי לא יתנגד לכך, ובלבד שיהיה מדובר בתקופה סבירה ומידתית שלא תארך למעלה מן הנדרש, והוא הותיר לשיקול דעת בית המשפט את פרק הזמן המתאים בנסיבות העניין. כן ציין כי על בית המשפט לבחון את סבירות הפיצוי המוצע לחברי הקבוצה, גם על רקע תקופת ההתארגנות (ככל שתקבע תקופה כאמור) בנוגע לתיקון הפרת הדין ביחס למוצרים שעל המדפים ובהינתן שהפיצוי יידרש להתייחס גם לתקופת הפרה זו.

כמו כן, בנוגע לבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה התנגד היועמ"ש לבקשה מאחר שטען שבענייננו הטעם היחיד לבקשת הצדדים למתן פטור הוא עצם ההגעה לפשרה וחסכון המשאבים הנובע מכך, ואולם, מחוקק המשנה קבע באופן מפורש בתקנה 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 (להלן: "**תקנות האגרות**") שהסדר פשרה כשלעצמו לא מצדיק מתן פטור מחלקה השני של האגרה. לפיכך, עמדת היועמ"ש הייתה כי התחשבות בנימוקי פשרה כלליים פעם נוספת בשלב הנוכחי מביאה להפרת האיזון אותו ביקש המחוקק לקבוע בתקנות האגרות. נימוקי הצדדים אינם "טעמים מיוחדים" המצדיקים כאמור מתן פטור מאגרה ולפיכך טען כי דין הבקשה בעניין זה להידחות.

ביום 31.1.23 הגישו המשיבות תשובתן להודעת היועמ"ש. במסגרת תשובתן הפנו המשיבות להודעה מיום 24.10.22 במסגרתה הובהר כי בין הצדדים עודנה קיימת מחלוקת ביחס לשאלה באם המשיבות הפרות בכלל את הוראות הדין ביחס למוצרים המוזכרים בבקשת האישור, על מי חלה האחריות לסימון המוצרים (בהינתן כי גם היבואנים של אותם מוצרים צורפו כמשיבים לבקשת האישור ובהינתן כי אלו ממילא התחייבו במסגרת הסדרי ההסתלקות שהוגשו בתיק להסדיר את עניין סימון המוצרים המיובאים על ידן) ובאם המבקש 2 הניח עילת תביעה כלשהי כלפיהן בנסיבות העניין. עוד צויין באותה הודעה כי המוצרים הספציפיים נשוא ההליך שבכותרת כבר אינם נמכרים על ידי המשיבות, למעט שני סוגי מוצרים (מחשבונים ושעון יד בקופסא), אשר נזכרו בבקשת האישור על נספחיה ואשר לגביהם בוצע כבר ממילא תיקון, כך שאלו עומדים כעת בהוראות הדין. לפיכך, הובהר כי הסכמת הצדדים היא שבעתיד כלל המוצרים המשווקים על ידי המשיבות הן אלו שנזכרו בבקשת האישור ככל שיחזרו למדפים, והן מוצרים אחרים, יעמדו בהוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים בשפה העברית (תרגום הוראות שימוש ו/או אזהרות משפה זרה לשפה העברית). בהתאם טענו המשיבות כי נוכח האמור קבע בית המשפט בהחלטתו מיום 26.10.22 כי לא ראה מקום לדחות את הסדר הפשרה על הסף והורה על פרסום נוסח ההודעה לציבור בדבר גיבוש הסדר הפשרה ועל המצאת המסמכים לגורמים הרלוונטיים. קרי לטענת המשיבות, הערת היועמ"ש בכל האמור ביחס לסימון המוצרים הנזכרים בבקשת האישור, כבר הועלתה על ידי בית המשפט וזכתה להתייחסות והבהרה מטעם הצדדים ובית המשפט כבר נתן דעתו בעניין זה. כאמור לעיל, ההסכמות בין הצדדים הן כי כלל המוצרים המשווקים על ידי המשיבות 2-13 ו-17 הן אלו שנזכרו בבקשת האישור, ככל שיחזרו למדפים והן מוצרים אחרים, יעמדו בהוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים בשפה העברית.

באשר לבקשה לפטור את הצדדים מתשלום חלקה השני של האגרה, ציינו המשיבות כי יש מקום למתן הפטור המבוקש, שכן באם תתקבל הבקשה לאישור הסדר הפשרה, ההליך שבכותרת יסתיים בהסדר פשרה ראוי והוגן, המסב תועלת רבה לציבור במסגרת הליך פשרה שהתנהל מחוץ לכותלי בית המשפט, דבר שאף הביא לחסכון בזמן שיפוטי יקר והכל לאחר קיום ישיבה מקדמית אחת במסגרת שלב הבקשה. ההסדר הביא לתועלת רבה לציבור ולחסכון במשאבים וזאת על אף העובדה שבין הצדדים קיימת מחלוקת מהותית בשאלה האם המשיבות הפרו בכלל את הוראות הדין הנזכרות בבקשת האישור.

גם המבקש הגיש עמדתו להודעת היועמ"ש ביום 2.2.23 התומכת בהסדר.

בתגובה לעמדות הצדדים, הגיש היועמ"ש ביום 15.2.23 את עמדתו, והבהיר כי בכל הנוגע להסדרה העתידית, בשים לב לנטען בתשובות הצדדים ובשים לב לאמור בהודעה מיום 24.10.22 (אשר לא עמדה בפניו במועד הגשת עמדתו הקודמת), הוא אינו עומד על עניין זה ומותיר את ההכרעה לשיקול

דעתו של בית המשפט. בכל הנוגע לאגרה, השיב היועמ"ש כי לא נמצאו בתשובות הצדדים טעם חריג המצדיק סטייה מן הכלל והיועמ"ש שב על האמור בהודעתו הקודמת.

<u>הכרעה ואישור הסדר הפשרה</u>

17. סעיף 19 לחוק קובע כך:

> **"(א) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית - גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיף 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין".**
>
> **...**
>
> **(ג)(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:**
>
> **(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;**
>
> **(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;**
>
> **(ג) עיקרי הסדר הפשרה.**
>
> **(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:**
>
> **(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;**
>
> **(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;**
>
> **(ג) השלב שבו נמצא ההליך;**
>
> **(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);**
>
> **(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;**
>
> **(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר."**

18. <u>**הקבוצה עליה חל הסדר הפשרה היא**</u>:

> **"כל אדם אשר שקל לרכוש או רכש מוצר אשר המשיבות מייבאות ו/או משווקות;"**

19. <u>**עילות התובענה נגד המשיבות:**</u> עילות התביעה כפי שפורטו בבקשת האישור הן: הפרת דיני הגנת הצרכן ובהם חוק הגנת הצרכן; הפרת צו הגנת הצרכן (סימון טובין), תשמ"ג- 1983 (להלן: "**צו סימון טובין**"); הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח משולב] (להלן: "**פקודת הנזיקין**"); רשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנזיקין; עשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט- 1979; הפרת החובה לנהוג בתום לב (והטעיה במשא ומתן) בשלב הטרום חוזי לפי סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973; פגיעה באוטונומיה הצרכנית, פגיעה בנוחות, עוגמת נפש ורגשות שליליים של כעס ותסכול.

20. **<u>השאלות המשותפות לחברי הקבוצה</u>:** האם המשיבות הפרו חובותיהן בכל הקשור לסימון טובין המוצעים למכירה בסניפיהן ו/או המיובאים על ידן; האם המשיבות הפרו חובותיהן בכל הקשור לתרגום שלם ומדויק לשפה העברית הוראות שימוש של מוצריהם המיובאים מחו"ל.

21. **<u>הסעד הנתבע כפי שפורט בבקשת האישור</u>:** מתן צו הצהרתי לפיו המשיבות הפרו את הוראות הדין; להורות למשיבות לתקן את התנהלותן מכאן ואילך ולסמן את כל הטובין המוצעים למכירה בסניפיהן ו/או המיובאים על ידן בשפה העברית; לחייב את המשיבות להשיב לחברי הקבוצה את מלוא התעשרותן על חשבון חברי הקבוצה; לחייב את המשיבות לפצות את חברי הקבוצה בגין הנזקים שנגרמו להם בשל העוולות שתוארו בבקשת האישור.

22. **<u>סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין</u>**

לאחר עיון בהסדר הפשרה ובטענות הצדדים, אני סבור כי הסדר הפשרה עם המשיבות 2-13 ו-17 ראוי, הוגן וסביר בעניינם של חברי הקבוצה ועונה על דרישות סעיף 19 (א) בחוק, ואתייחס גם לעמדת היועמ"ש להסדר הפשרה האמור.

לטעמי, ההסדר עונה על הסיכויים והסיכונים הטמונים בבקשת האישור.
במסגרת הסדר הפשרה התחייבו המשיבות ליתן סעד כספי לטובת הציבור, כאשר המשיבות 2-13 התחייבו לתרום וואוצ'ר (שובר) לעמותת "כנפיים של קרמבו" בהיקף של 35,000 ₪ אשר באמצעותו תוכל העמותה לקבל מוצרים (בהתאם לעלות המוצרים לצרכן) בשווי של 35,000 ₪; והמשיבה 17, התחייבה לתרום מגוון צעצועים לארגון אלמנות ויתומי צה"ל וזאת בהיקף של 15,000 ₪ (עלות המוצרים לצרכן). בנוסף, קיימת בהסדר הפשרה הסדרה עתידית, כאשר המשיבות הסכימו לבצע חידוד ורענון נהלים פנימי על מנת להבטיח את סימון המוצרים המיובאים ומשווקים על ידן בהתאם להוראות הדין. כן התחייבו המשיבות כאמור בהודעה מיום 24.10.22, לוודא שמכאן והלאה <u>כלל</u> מוצריהן יעמדו בהוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים הנמכרים על ידן בשפה העברית, ואף הודיעו כי במוצרים שנזכרו בבקשת האישור ועודם משווקים אצל המשיבות בוצע תיקון בהוראות השימוש המופיעות על גבי המוצר באופן התואם את הוראות הדין באשר לסימון מוצרים בשפה העברית.
היועמ"ש כאמור העלה מספר הערות באשר להסדר הפשרה. אחת ההערות נגעה לעניין ההסדרה העתידית כאשר היועמ"ש טען כאמור, כי חסרה בהסכם התחייבות ברורה של המשיבות לעמוד בהוראות הדין וכן תיקון ההפרה ככל והתקיימה גם ביחס למוצרים הקיימים על המדפים.
בהקשר זה הבהירו המשיבות כאמור לעיל, כי בכל מקרה המוצרים הספציפיים נשוא ההליך כבר אינם נמכרים על ידיהן למעט שני סוגי מוצרים (מחשבונים ושעון יד בקופסא) שנזכרו בבקשת האישור על נספחיה ואשר לגביהם בוצע כבר תיקון והם עומדים בהוראות הדין. בהתחשב באמור וכן בהתחשב בכך שהמשיבות התחייבו כאמור בהודעה מיום 24.10.22 כי תחדדנה ותרעננה נהלים

על מנת לוודא שמכאן והלאה כלל מוצריהן יעמדו בהוראות הדין בכל הנוגע לסימון מוצרים הנמכרים על ידן בשפה העברית, לרבות כאמור במקרה שבו המוצרים נשוא ההליך ישובו להימכר על ידי המשיבות, כאשר הסכמות אלו מהוות חלק מחייב בהסדר הפשרה, אזי אני סבור כי מדובר בהסדר ראוי והוגן בנסיבות.

נוכח כל האמור לעיל, אני סבור, כי סיום ההליך בהסדר הפשרה המוצע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. הסדר הפשרה אף מעניק סעדים ראויים, הטבה הכספית, תיקון התנהלות המשיבות וכן הסדרה העתידית כאשר ניהול ההליך לא היה מביא בהכרח לתועלת גדולה יותר לקבוצה.

בהתחשב בכך שהסדר הפשרה הושג בשלב מקדמי טרם נשמעה בקשת האישור לגופה והביא לחסכון בזמנו של בית המשפט והצדדים; וכן בהתחשב שההסדר מקנה סעד מתאים, אני סבור כי יתרונותיו של הסדר הפשרה עולים על הסיכונים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית וכן אני קובע כי התובענה שהוגשה, עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בחוק.

23. לבית המשפט לא הוגשו התנגדויות להסדר הפשרה פרט להערות של היועץ המשפטי לממשלה כאמור לעיל, אליהן התייחסתי כאמור לעיל.

אשר על כן ובהתאם לכל הנימוקים שלעיל, יש לאשר את הסדר הפשרה המוצע וליתן לו תוקף של פסק דין, כפוף לאמור להלן.

24. **<u>פטור ממינוי בודק</u>**

במקרה דנן, איני סבור כי יש צורך במינוי בודק לפי סעיף 19(ב)(1) לחוק. הבודק ממונה בכדי לסייע לבית המשפט לבחון את היתרונות והחסרונות בהסדר הפשרה מבחינת כלל חברי הקבוצה, על מנת לשמור על האינטרסים של הקבוצה ולהבטיח שההסדר ראוי וסביר.

בעניינו אני סבור שההסדר מבטיח את התכליות האמורות.

25. **<u>גמול למבקש, שכ"ט והבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה</u>**

הצדדים המליצו, כמפורט לעיל, כי, כלל המשיבות מקבוצת **מקס סטוק** (המשיבות 2-13) ישלמו יחדיו למבקש 2 גמול כולל בסך של 5,000 ₪; ולב"כ המבקש שכ"ט כולל בסך של 30,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין וזאת כנגד מסירת חשבונית מס כדין, אישור ניהול ספרים תקין ואישור על פטור מניכוי מס במקור.

כן המליצו, כי המשיבה 17, **צעצועי שירן בע"מ**, תשלם למבקש 2 גמול בסך של 5,000 ₪ ולב"כ המבקש שכ"ט בסך של 10,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין וזאת כנגד מסירת חשבונית מס כדין, אישור ניהול ספרים תקין ואישור פטור מניכוי מס במקור.

כן הוסכם כי המשיבות ישפו את המבקש בגין חלקן היחסי בתשלום בגין המחצית הראשונה של אגרת בית המשפט כך שמקס סטוק תשלם סך של 3,948 ₪ ובדומה גם צעצועי שירן תשלם סך של 329 ₪.

בכל הנוגע לגמול ולשכר הטרחה, אני סבור, כי הסכומים האמורים עומדים בקנה אחד עם התועלת הצפויה לחברי הקבוצה, בראש ובראשונה מההסדרה העתידית כאשר סביר שלהניח שחלקם קונים חוזרים אצל המשיבות. בנוסף, המבקש ובא כוחו פעלו על מנת לחסוך בזמן שיפוטי ועל מנת להביא הטבה (שובר ותרומה) לעמותות שונות; ב"כ המבקש והמבקש נטלו על עצמם סיכון בהגשת התובענה ובניהולה, וכן השקיעו בה השקעה לא מועטה לרבות ניהול מו"מ והגעה להסדר.

בהתחשב באמור, מצאתי את הסכומים המומלצים כגמול למבקש וכשכר טרחה לב"כ המבקש סבירים והולמים את נסיבות ההליך, ואני מאשר תשלומם.

הגמול בסך של 10,000 ₪ (5,000 ₪ ממקס סטוק ו-5,000 ₪ מצעצועי שירן) שישולם למבקש, ישולם בתוך 21 ימים ממועד אישור הסדר הפשרה וזאת באמצעות העברתו לב"כ המבקש.

שכר הטרחה לעוה"ד, ב"כ המבקש, בסך של 40,000 ₪ בתוספת מע"מ (30,000 ₪ בתוספת מע"מ ממקס סטוק ו-10,000 ₪ בתוספת מע"מ מצעצועי שירן) ישולם באופן שבו 50% משכר הטרחה הכולל (קרי 20,000 ₪ בצירוף מע"מ) ישולם בתוך 21 ימים ממועד אישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט ו-50% הנותרים ישולמו תוך 10 ימים לאחר העברת אישורים מטעם מקס סטוק וצעצועי שירן בדבר מיצוי ההנחות ותרומת הצעצועים (לפי העניין) בצירוף תצהירים מתאימים ולאחר שב"כ המבקש יבדוק ויאשר את האישורים שיועברו לו כאמור על ידי המשיבות.

כן אני מאשר כי המשיבות ישפו את המבקש את בגין חלקן היחסי בגין המחצית הראשונה של אגרת בית המשפט כך שמקס סטוק תשלם סך של 3,948 ₪ וצעצועי שירן תשלם סך של 329 ₪.

במסגרת בקשתם לאישור הסדר הפשרה (סעיף 25), **<u>ביקשו הצדדים לפטור את המשיבות מתשלום חלקה השני של האגרה</u>**.

היועמ"ש סבר כי אין מקום למתן פטור כמבוקש, ואילו המשיבות טענו כי בנסיבות עניינו יש מקום להיעתר לבקשה.

בהתאם לאמור בתקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, כאשר ניתן פסק דין לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה. עם זאת, בית המשפט רשאי ליתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה "**מטעמים מיוחדים שיירשמו;**"

בענייננו, לאחר ששקלתי את הטיעונים שהעלו המשיבות, לא מצאתי כי הם עולים כדי טעמים מיוחדים המצדיקים בענייננו מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. הצדדים אכן סיימו את ההליך בהסדר פשרה שיש בו תועלת לציבור לרבות הסדרה עתידית והביאו לפתרון המחלוקות

בשלב בקשת האישור ולאחר ישיבה מקדמית אחת, אך אין בכך די על מנת להוות טעמים מיוחדים שיירשמו ואין מקום לפטור את המשיבות מתשלום חלקה השני של האגרה.

סוף דבר

26. אני מאשר את הסדר הפשרה בין המבקשים למשיבות 2-13 ו-17 לרבות ההסכמות הנוספות כאמור לעיל ונותן לו תוקף של פסק דין.

27. אני מאשר גמול למבקש ושכר טרחה לבא כוחו, כאמור בסעיף 25 לעיל. הגמול למבקש ושכר הטרחה ישולמו בהתאם לאמור בסעיף 25 לעיל.

28. הצדדים יגישו לאישורי תוך 30 ימים נוסח של המודעה השנייה בדבר אישור הסדר הפשרה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק, בה יפורטו הפרטים הקבועים כנדרש בחוק. לאחר מתן האישור לנוסח המודעה, המודעה תפורסם תוך 10 ימים בשני עיתונים רבי תפוצה, באותיות שגודלן לא יפחת מ- 3 מ"מ. בנוסף, תפורסם המודעה (יחד עם פסק הדין) באתרי האינטרנט של המשיבות עם קישור ישיר מדף הבית מיד לאחר אישורה ותוסר רק לאחר מתן הודעת הצדדים לבית המשפט בדבר השלמת הסדר הפשרה.
המשיבות יישאו בעלות הפרסום.

29. תזכורת פנימית ומשימה למתן החלטה ליום 22.3.22.

30. המזכירות תעביר עותק מפסק הדין למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

אבי פורג, שופט

נאמן למקור
4031467372